

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 27 października 2020 r.

DIH-2.709.64.2020.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 167/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), zwanej dalej: kpa, art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), zwanej dalej ustawą o Inspekcji Handlowej

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 10 września 2020 r., wniesionego przez Pełnomocnika przedsiębiorców Pani [...] oraz Pana [...] współników spółki cywilnej pod nazwą „Carbo-Złom” Spółka Cywilna [...], ul. [...], 59-170 Przemków (zwanym dalej: Przedsiębiorcą lub Stroną), od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 sierpnia 2020 r. (sygn. DL-KBP-NU.8361.45.2020) wymierzającej administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych), w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że Przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego nie wystawiał, świadectw jakości dla paliw stałych, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ust. 1 ww. ustawy,

**postanawia
utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.**

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 23 września 2020 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie złożone przez Pełnomocnika Strony wraz z aktami sprawy DL-KBP-NU.8361.45.2020.

Inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej działając na podstawie upoważnienia numer 43/DL/2020, w dniu 3 marca 2020 r. przeprowadzili kontrolę dotyczącą m.in. przestrzegania obowiązków, o których mowa w przepisach art. 6b, art. 6c, art. 6d oraz zakazu wynikającego z art. 7 ust. 7a ustawy z dnia

25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.), zwanej dalej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz kontrolę jakości paliw stałych. Czynności kontrolne podjęto i przeprowadzono w siedzibie „Carbo-Złom Spółka Cywilna [...] [...]”.

Przed ujawnieniem charakteru służbowego inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali zakupu kontrolnego paliwa stałego, tj. węgla kamiennego w sortymencie orzech w cenie 1.050,00 zł/t, zgodnie z uwidocznionym cennikiem. Przedsiębiorca nie oferował do sprzedaży workowanego węgla. Osoba obsługująca poinformowała, że istnieje możliwość zapakowania do worka żądanej ilości węgla. W związku z powyższym Inspektorzy wraz z osobą obsługującą udali się do przyzmy węgla kamiennego w sortymencie orzech, gdzie wsypano do worka określoną ilość, którą następnie zważono na wadze najazdowej. Waga nabytego węgla wynosiła 30 kg. Sprzedający obliczył na kalkulatorze wartość zakupionego opału, poinformował o doliczeniu kwoty 1,00 zł za worek, a następnie zażądał i pobrał kwotę w wysokości 32,50 zł nie wydając paragonu fiskalnego ani świadectwa jakości paliw stałych do zakupionego węgla kamiennego w sortymencie orzech. Na żądanie inspektorów osoba obsługująca na kartce papieru z pieczętką firmową, zapisała kwotę za zakupiony węgiel i cenę za worek, a następnie wydała ją wraz z zakupionym węglem.

Po ujawnieniu charakteru służbowego inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej okazali legitymacje służbowe i ustalili, iż obsługującym był Przedsiębiorca Pan [...], któremu doręczono upoważnienie do przeprowadzenia kontroli. Zakupiony worek węgla kamiennego zwrócono w stanie nienaruszonym za potwierdzeniem zwrotu produktów z zakupu kontrolnego i odebrano uiszczoną należność w kwocie 32,50 zł. Dalsze czynności kontrolne przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy.

W toku kontroli ustalono, że Przedsiębiorca wprowadzał do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, o których mowa w art. 2 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z oświadczeniem Przedsiębiorcy w kontrolowanym składzie opału oferowane do sprzedaży były następujące sortymenty węgla kamiennego: kostka, orzech i ekogroszek. W związku z powyższym w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego był zobowiązany do wystawienia świadectwa jakości paliw stałych. Zgodnie z oświadczeniem Strony w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 3 marca 2020 r. przeprowadzono łącznie 10 transakcji sprzedaży opału na fakturę, każdorazowo wystawiając świadectwo jakości paliwa stałego. W ramach zakupu kontrolnego stwierdzono, że Przedsiębiorca nie wydał świadectwa jakości do zakupionego w ramach zakupu kontrolnego węgla kamiennego w sortymencie orzech. Przedsiębiorca w toku kontroli, do protokołu przesłuchania w charakterze strony wyjaśnił, że niewydanie paragonu fiskalnego i świadectwa jakości dla paliw stałych wynikało z awarii komputera.

W dniu 6 marca 2020 r. Przedsiębiorca okazał świadectwa jakości paliw stałych przekazywanych konsumentom przy dokonywaniu zakupu. Inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej przeanalizowali okazane przez Przedsiębiorcę świadectwa jakości i wskazali dostrzeżone błędy. Stronę pouczone o przepisach obowiązujących w tej kwestii.

Przedsiębiorca niezwłocznie poprawił stosowane świadectwa jakości, a ich wzory zostały dołączone do akt kontroli.

Ponadto ustalono, że Strona nie wprowadza do obrotu paliw stałych wymienionych w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 6 marca 2020 r. nr akt kontroli DL-KBP-NU.8361.45.2020, który został sporządzony i odczytany w miejscu przeprowadzenia kontroli. Strona została prawidłowo pouczona o możliwości zgłoszenia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej. Przedsiębiorca podpisał ww. protokół bez uwag i nie skorzystał z prawa do wniesienia uwag na piśmie.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 7 sierpnia 2020 r. zawiadomił Stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz zwrócił się o przekazanie informacji o wielkości obrotu z działalności gospodarczej lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Organ I instancji poinformował Stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.

Strona za pismem z dnia 17 sierpnia 2020 r. przesłała informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 31 sierpnia 2020 r. wydał decyzję (sygnatura DL-KBP-NU.8361.45.2020), w której w oparciu o art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł za to, że nie wystawiła świadectwa jakości dla paliwa stałego wprowadzanego do obrotu, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Decyzja została doręczona w dniu 2 września 2020 r.

Przedsiębiorca z zachowaniem ustawowego terminu złożył odwołanie, w którym zaskarżył w całości decyzję Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 sierpnia 2020 r. (sygnatura DL-KBP-NU.8361.45.2020) i wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f pkt 1 Kpa w związku z art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto Strona wniosła o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu rozpoznania przedmiotowego odwołania. Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła naruszenie przepisów postępowania w postaci:

- 1) art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa przez nienależyte rozpatrzenie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i dokonanie nieprawidłowej oceny wagi naruszenia prawa w postaci art. 6c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a tym samym przyjęcie, że zgromadzone w toku postępowania dowody przemawiają za uznaniem, że waga naruszenia prawa była istotna, podczas gdy organ nie dysponował żadnymi dowodami, które uzasadniałyby

dokonanie takiej oceny, a prawidłowo przeprowadzona analiza materiału dowodowego doprowadziłyby organ do przekonania, iż niewystawienie świadectwa jakości w dniu 3 marca 2020 r. miało charakter incydentalny, bo jednorazowy spowodowany awarią systemu informatycznego, wobec czego nierzetelne informowanie klientów nie było praktyką i mogło wywołać jedynie jednostkowe i nieznaczne skutki w sferze dóbr i wartości chronionych ww. ustawą, a więc charakter naruszenia prawa winien być oceniony jako znikomy,

- 2) art. 107 § 1 i 3 w zw. z art. 8 i 11 Kpa poprzez wadliwe i lakoniczne sformułowanie uzasadnienia zarówno w warstwie faktycznej jak i prawnej, w szczególności poprzez brak wskazania dla czego organ uznał, że w postępowaniu nie zaszły przesłanki uzasadniające zastosowanie odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o którym mowa w art. 189f § 1 pkt 1, a jedynie nieznajdujące żadnych podstaw prawnych ani faktycznych stwierdzenie prowadzące do absurdalnych wniosków, że każde niedochowanie należytej staranności przez przedsiębiorcę stanowi naruszenie prawa o istotnej wadze, co jednocześnie urąga ogólnym zasadom prowadzenia postępowania m.in. zasadzie budowania zaufania i zasadzie przekonywania,
- 3) art. 10 § 1 i 3 w zw. z art. 80 Kpa przez uniemożliwienie Stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, uznanie okoliczności faktycznych za udowodnione, w szczególności poprzez zaniechanie powiadomienia Strony przed gotowością do wydania decyzji o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także poprzez niewskazanie przyczyn, dla których odstąpiono od zasady określonej w art. 10 § 1 Kpa i zastosowanie tego pouczenia jedynie w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, którego to zawiadomienia nie można utożsamiać ze stanem przed wydaniem decyzji, a więc gotowością organu do wydania decyzji,
- 4) art. 189f § 1 pkt 1 Kpa w zw. z art. 6c ust. 1 w zw. z art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego niezastosowanie i nałożenie na Stronę administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy w sprawie zachodziły przesłanki do obligatoryjnego zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, albowiem waga naruszenia prawa była znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

W treści pisma Strona uzasadniła powyższe zarzuty.

Pismem z dnia 2 października 2020 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Zawiadomienie zostało doręczone w dniu 5 października 2020 r. Strona nie odpowiedziała na otrzymane zawiadomienie.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.) dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zgodnie z art. 6c ust. 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d przywołanej powyżej ustawy.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu. Niedopełnienie przedmiotowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości dla wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 6 marca 2020 r. nr akt kontroli DL-KBP-NU.8361.45.2020. Z treści protokołu kontroli jednoznacznie wynika, iż w dniu 3 marca 2020 r. w trakcie zakupu kontrolnego wprowadzając do obrotu paliwo stałe tj. węgiel kamienny w sortymencie orzech Przedsiębiorca nie wystawił wymaganego prawem świadectwa jakości ani paragonu fiskalnego. Na żądanie Inspektorów osoba obsługująca na kartce papieru z pieczętką firmową zapisała kwotę za zakupiony węgiel i wraz z workiem wydała kontrolującemu. W tym momencie nie poinformowała inspektorów występujących w roli konsumentów o awarii komputera i niemożności wydania paragonu oraz świadectwa jakości. Dopiero Przedsiębiorca przesłuchany w charakterze strony wyjaśnił, że fakt niewystawienia świadectwa jakości oraz paragonu fiskalnego w dniu kontroli wynikał z awarii komputera. Zgodnie z oświadczeniem Strony świadectwa jakości są wystawiane i archiwizowane w systemie komputerowym. Ponadto ustalono, że Strona wprowadzała do obrotu wyłącznie paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej

mocy cieplnej poniżej 1 MW, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W dniu rozpoczęcia kontroli na stanie kontrolowanego składu opału oferowano do sprzedaży paliwa stałe w postaci następujących sortymentów węgla kamiennego: kostka (Piast-Ziemowit), orzech II (Sobieski), orzech, orzech I (Piast-Ziemowit), ekogroszek (Chwałowice „Pieklorz”). Masa ww. partii paliwa stałego oraz ich ceny, zostały ujęte w treści protokołu kontroli (karta 4).

Zgodnie z brzmieniem art. 35 a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości. Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie niewątpliwie wynika, że Strona jest aktywnym przedsiębiorcą, co znajduje swoje odzwierciedlenie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Ponadto Strona prowadzi działalność gospodarczą polegającą m.in. na sprzedaży paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W związku z powyższym w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego, o którym mowa powyżej była zobowiązana do wystawiania świadectwa jakości paliw stałych. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zgodnie ze stanem faktycznym i prawnym ustalił, że Strona nie realizowała ciężącego na niej ustawowego obowiązku wystawienia świadectwa jakości paliw stałych. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 35a pkt 9 lit. a powyższe ustalenie stanowi wystarczającą przesłankę do nałożenia na Przedsiębiorcę kary pieniężnej, ponieważ organ działa w ramach decyzji związanej. Ustawodawca użył sformułowania, iż karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Ustalając wysokość kary organ I instancji miał na uwadze art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zgodnie z którym wysokość wymierzanej kary pieniężnej wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł;
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.00 zł.

Za wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w dniu rozpoczęcia kontroli organ I instancji przyjął wartość partii węgla kamiennego znajdujących się na stanie kontrolowanej placówki w momencie rozpoczęcia kontroli, zgodnie z ustaleniami protokołu kontroli (karta 4). Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wymierzając Stronie administracyjną karę pieniężną uwzględnił także przesłanki, o których mowa w art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli dotychczasową działalność Przedsiębiorcy, tj., że należy do kategorii mikroprzedsiębiorców oraz fakt, iż w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw był kontrolowany po raz pierwszy. Ponadto organ I instancji uwzględnił udzieloną przez Stronę przy piśmie z dnia 17 sierpnia 2020 r. informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019 poprzedzającym rok kontroli. Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej we Wrocławiu nałożył na Stronę administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł. Kwota nałożonej kary mieści się w dolnej granicy przewidzianej przepisem art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że decyzja organu I instancji jest słuszna i zgodna z prawem.

Odnosząc się do argumentów podniesionych w odwołaniu Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że zarzut naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa przez nienależyte rozpatrzenie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i dokonanie nieprawidłowej oceny wagi naruszenia prawa w postaci art. 6c ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, a tym samym przyjęcie, że zgromadzone w toku postępowania dowody przemawiają za uznaniem, że waga naruszenia prawa była istotna, podczas gdy organ nie dysponował żadnymi dowodami, które uzasadniałyby dokonanie takiej oceny, a prawidłowo przeprowadzona analiza materiału dowodowego doprowadziłaby organ do przekonania, iż niewystawienie świadectwa jakości w dniu 3 marca 2020 r. miało charakter incydentalny, bo jednorazowy spowodowany awarią systemu informatycznego, wobec czego nierzetelne informowanie klientów nie było praktyką i mogło wywołać jedynie jednostkowe i nieznaczne skutki w sferze dóbr i wartości chronionych ww. ustawą, a więc charakter naruszenia prawa winien być oceniony jako znikomy, jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że wyrażona w art. 7 Kpa zasada postępowania administracyjnego odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. W ocenie organu odwoławczego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy. Z kolei, wyrażony w treści art. 77 § 1 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 77 § 1 Kpa, oparł się na ustaleniach kontroli oraz na dowodach zebranych w trakcie postępowania administracyjnego. Dowodem w sprawie jest protokół kontroli z dnia 6 marca 2020 r. nr akt kontroli DL-KBP-NU.8361.45.2020. Z treści tego dokumentu wynika, że w kontrolowanej placówce, w momencie wszczęcia kontroli Przedsiębiorca oferował do sprzedaży paliwa stałe w postaci sortymentów węgla kamiennego, które zostały ujęte w na karcie 4 ww. protokołu. W związku z powyższym zgodnie z treścią art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego był zobowiązany do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2, zwanego świadectwem jakości”. W myśl art. 6c ust. 2 ww. ustawy kopia świadectwa jakości poświadczona za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwo stałe jest przekazywana każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. Z treści protokołu kontroli w sposób niewątpliwy wynika, że w trakcie zakupu kontrolnego Strona wprowadziła do obrotu węgiel kamienny w sortymencie orzech w ilości 30 kg, za który zażądała i pobrała kwotę 32,50 zł. Potwierdzenie transakcji na kartce papieru z pieczętką firmy zostało wystawione na żądanie Inspektorów. Przedsiębiorca nie informował o awarii sprzętu komputerowego. Nie ulega wątpliwości, że Strona w momencie wprowadzania

do obrotu ww. paliwa stałego nie wystawiła i w konsekwencji nie przekazała paragonu fiskalnego ani świadectwa jakości paliw stałych. Zgodnie z art. 80 Kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego organ odwoławczy stwierdził, że stan faktyczny ustalony w tej sprawie spełniał dyspozycję art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Bowiem powyższy przepis stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązкови nie wystawia świadectwa jakości. Strona wbrew twierdzeniom podniesionym w uzasadnieniu odwołania nie przedstawiła w toku kontroli ani postępowania administracyjnego żadnego dokumentu potwierdzającego zaistnienie awarii sprzętu komputerowego w dniu kontroli i zlecenie jego naprawy. Treść protokołu kontroli nie potwierdza również twierdzenia o rzekomym przekazaniu inspektorom przed realizacją transakcji zakupu kontrolnego informacji o awarii sprzętu komputerowego i związanej z tym niemożnością wystawienia paragonu fiskalnego i świadectwa jakości. Jak wskazano uprzednio, potwierdzenie transakcji na kartce papieru z wpisaną kwotą nastąpiło na żądanie kontrolujących. Po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że zarzut naruszenia art. 7, 77 § 1 i 80 Kpa w zw. z art. 6c ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 107 § 1 i 3 w zw. z art. 8 i 11 Kpa poprzez wadliwe i lakoniczne sformułowanie uzasadnienia zarówno w warstwie faktycznej jak i prawnej, w szczególności poprzez brak wskazania dlaczego organ uznał, że w postępowaniu nie zaszyły przesłanki uzasadniające zastosowanie odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, o którym mowa w art. 189f § 1 pkt 1, a jedynie nieznajdujące żadnych podstaw prawnych ani faktycznych stwierdzenie prowadzące do absurdalnych wniosków, że każde niedochowanie należytej staranności przez przedsiębiorcę stanowi naruszenie prawa o istotnej wadze, co jednocześnie urąga ogólnym zasadom prowadzenia postępowania m.in. zasadzie budowania zaufania i zasadzie przekonywania, organ odwoławczy stwierdził, że jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że zaskarżona decyzja zgodnie z art. 107 § 1 Kpa zawiera oznaczenie organu administracji publicznej, którym jest Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, jak również datę wydania tj. 31 sierpnia 2020 r. Nie ulega wątpliwości, że zaskarżona decyzja została skierowana do oznaczonych stron, czyli przedsiębiorców Pani [...] i Pana [...] wspólników spółki cywilnej działającej pod nazwą „Carbo-Złom” Spółka Cywilna [...] [...]. W treści decyzji wskazano podstawę prawną wydanego rozstrzygnięcia w postaci art. 35d ust. 1 pkt oraz ust. 4 w zw. z art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2019 r. poz. 660, z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.). Nie ulega wątpliwości, że w zaskarżonej decyzji organ I instancji rozstrzygnął, iż w związku z niewystawieniem w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań

jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) nałożył karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł. Zaskarżona decyzja zawiera także uzasadnienie faktyczne w którym organ I instancji wskazał fakty ustalone w toku kontroli oraz informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019 poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli, udzieloną przez Stronę. Organ I instancji wskazał i przytoczył przepisy prawne, które znalazły zastosowanie w ustalonym stanie faktycznym w rozpatrywanej sprawie. Zaskarżona decyzja zawiera również stosowne pouczenie oraz podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji. Organ odwoławczy po ponownym przeanalizowaniu treści zaskarżonej decyzji stwierdził, że jest ona zgodna z wymogami wynikającymi z art. 107 § 1 Kpa. W myśl art. 107 § 3 Kpa w uzasadnieniu faktycznym decyzji organ I instancji wskazał fakty, które uznał za udowodnione, tj. niewystawienie świadectwa jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego. Z treści uzasadnienia wynika, że Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej oparł się na ustaleniach zawartych w protokole kontroli z dnia 6 marca 2020 r. oraz piśmie Strony z dnia 17 sierpnia 2020 r., w którym poinformowała o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Organ I instancji wyjaśnił, że ustalony stan faktyczny spełnia dyspozycję art. 35a pkt 9 lit. a oraz przytoczył jego treść. Ponadto wskazał okoliczności, które w jego ocenie świadczą, że waga popełnionego naruszenia prawa nie jest znikoma oraz uznał, że Strona zaprzestała naruszania prawa. W świetle powyższego po ponownym przeprowadzeniu postępowania organ odwoławczy stwierdził, że zarzut naruszenia art. 107 § 1 i 2 Kpa jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 10 § 1 i 3 w zw. z art. 80 Kpa przez uniemożliwienie Stronie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów, uznanie okoliczności faktycznych za udowodnione, w szczególności poprzez zaniechanie powiadomienia Strony przed gotowością do wydania decyzji o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także poprzez niewskazanie przyczyn, dla których odstąpiono od zasady określonej w art. 10 § 1 Kpa i zastosowanie tego pouczenia jedynie w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, którego to zawiadomienia nie można utożsamiać ze stanem przed wydaniem decyzji, a więc gotowością organu do wydania decyzji, Organ odwoławczy stwierdził, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Z treści zawiadomienia o wszczęciu postępowania wystosowanego w dniu 7 sierpnia 2020 r. wynika, że organ zawiadomił Stronę o okolicznościach faktycznych i prawnych uzasadniających wszczęcie postępowania. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, iż oparł się o ustalenia kontroli przeprowadzonej w należącym do Strony składzie opału. W piśmie tym organ I instancji w oparciu o przytoczoną treść art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wniósł o podanie przez Stronę informacji o wielkości obrotu z działalności lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pouczył Przedsiębiorcę o uprawnieniach wynikających z art. 10 § 1 Kpa. Organ I instancji określił Stronie termin 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, a także wglądu do akt i składania wniosków dowodowych. Pismo zostało doręczone w dniu 11 sierpnia 2020 r. Zatem Strona miała możliwość wypowiedzenia się w sprawie przed wydaniem decyzji. Z akt sprawy wynika, że Przedsiębiorca wziął czynny udział

w postępowaniu i przy piśmie nadanym w palcówce Poczty Polskiej w dniu 17 sierpnia 2020 r. przesłał informację o wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku 2019. Należy zauważyć, że wbrew twierdzeniom podniesionym w uzasadnieniu odwołania Przedsiębiorca nie przedłożył żadnego dokumentu potwierdzającego zaistnienie awarii sprzętu komputerowego w dniu kontroli i zlecenie jego naprawy.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 189f § 1 pkt 1 Kpa w zw. z art. 6c ust. 1 w zw. z art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw poprzez jego niezastosowanie i nałożenie na Stronę administracyjnej kary pieniężnej, podczas gdy w sprawie zachodziły przesłanki do obligatoryjnego zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, albowiem waga naruszenia prawa była znikoma, a Strona zaprzestała naruszania prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że organ I instancji wziął pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał w celu sprawdzenia, czy zaistniały przesłanki zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Powyższy przepis wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i przestać na pouczeniu. Są to:

- a) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- b) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów, w sytuacji gdy wymagane prawem świadectwo jakości paliw stałych nie było wystawione nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Strona, co należy zauważyć zaprzestała naruszenia prawa. Jednakże przepis art. 189f § 1 pkt 1 Kpa wymaga, aby wskazane w nim przesłanki spełniły się łącznie, co w tej sprawie nie miało miejsca. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie stwierdził, że słusznie i zgodnie z prawem organ I instancji ustalił, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia. Ponadto organ odwoławczy wyjaśnia, że wskazana w art. 35a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odpowiedzialność ma charakter obiektywny, nie jest uwarunkowana winą przedsiębiorcy, a przewidziana w przytoczonych uprzednio przepisach kara pieniężna jest karą administracyjną wymierzaną w przypadku popełnienia tzw. deliktu administracyjnego, na skutek zaistnienia stanu niezgodnego z prawem. Z materiału dowodowego wynika, że w rozpatrywanej sprawie, zaistniał stan niezgodny z treścią przepisów art. 6c ust. 1 i art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Wymierzona kara pieniężna jest zgodna z art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, ponieważ z ustaleń zawartych w aktach sprawy niewątpliwie wynika, że wartość paliw

stałych wprowadzanych do obrotu w momencie wszczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000 zł.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że okoliczności wskazane w treści odwołania Strony, nie stanowią przesłanek do uchylecia decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 sierpnia 2020 r. (sygnatura DL-KBP-NU.8361.45.2020) w sprawie wymierzenia kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, z uwagi na niewystawienie, świadectwa jakości dla wprowadzonego do obrotu węgla kamiennego w sortymencie orzech, co narusza obowiązki wynikające z art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W chwili kontroli obowiązek ten, bez wątpienia nie był przez Stronę realizowany.

Odnosnie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji do czasu rozpoznania przedmiotowego odwołania. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że jest bezprzedmiotowy, ponieważ wniesienie odwołania w terminie, co w tej sprawie nastąpiło, wstrzymuje wykonanie decyzji z mocy prawa na podstawie art. 130 § 2 Kpa.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu nr konta NBP O/O Wrocław: 82 1010 1674 0032 8722 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.).

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, z późn. zm.), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
 - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
 - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
 - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221 poz. 2193, z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) Radca prawny [...].
- 2) Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej.
- 3) aa.